

Răsăritul nostru

Unicul organ pedagogic al Surdo - Muților din țară

Director: V. DIMITRIU-LEORDA

Abonamentul 100 lei pe an pe velină

Redacția și Ad-ția: Cal. 13 Septembrie No. 8 București 6

Ziarul „Răsăritul Nostru“ cu acest număr pășește în al șase-lea an de existență.

Mândru și cu satisfacția de a-și fi îndeplinit literă cu literă toate îndatoririle asumate la apariția primului număr — Februarie 1932; — necruțând nimic din ceia ce adevărul formează patrimoniul unei munci cinste, curajoase, neprecupțite și de necesitate profund simțită de toți acei ce, într'adevăr, ne-au înțeles și sprijinit cu toată statornicia și curăția omului dornic de a vedea dezvoltarea și în dierția lumi tăcute, urează acestora — onor. cititori și abonați — un an bun și rodnic, asigurându-i că vom continua mai departe lupta cu aceiași demnă conduită, pentru promovarea învățământului de surdo-muți și ridicarea institutului de surdo-muți dela Focșani la rangul de instituție națională și readucerea acestuia în Capitala României Mari, așa cum există în toate capitalele statelor civilizate.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Comemorarea Simonei Lahovary

—Trista solemnitate dela Societatea surdo-muților—

Sâmbătă 9 Ianuarie a. c. la ora 9 seara a avut loc la sediul societății de surdo-muți din str. Fontăriei nr. 12 comemorarea Simonei Lahovary, marea Doamnă de onoare a M. S. Regina Maria.

D. Sculptor Dimitriu-Leorda, președintele societății de surdo-muți din România a descris sublimă personalitate a celei ce a fost doamna Simona Lahovary, membră de onoare a societății noastre tăcute, arătând rostul covârșitor pe care defuncta l'a avut.

Simona Lahovary, suflet ales, cum rar mai putem întâlni azi, a fost o adevărată protectoare

a lumii tăcute; serviciile aduse asociației de surdo-muți, deși se mărgineau la a face legătura între M. S. Regina și noi, ne-a adus înapoi rodnice care a pus baza solidă grație căreia existența acestei societăți este asigurată.

Fără sprijinul acestei nobile ființe, în fața căreia cu toți ne plecăm îndurerăți de a fi pierdut-o când societatea noastră punea mari speranțe în înfăptuirea celei mai de căpetenie opere: „casa tăcerii“, n'am fi ajuns până aici. Ploasă fie-i amintirea și exemplul ei de femeie adevărată în tot ce formează iubirea de aproapele.

Al II-lea salon de artă al surdo -- muților

În luna Mai 1937 se va deschide cel de al doilea salon de artă plastică a surdo-muților din România.

Această expoziție va avea loc într-o mare sală ce se va închiria în centrul capitalei și în care vor fi expuse lucrări de artă ca pictură, sculptură și arte decorative.

Expoziția va fi inaugurată în

prezența M. S. Regina Maria.

Se vor acorda premii în bani și mențiuni.

Toți artiștii surdo-muți din țară sunt rugați a prezenta lucrările lor până la 15 Aprilie a. c. ora 8 seara la sediul societății de surdo-muți din str. Fontăriei nr. 12 (lângă Arsenalul armatei, str. Uranus) pentru selecționare.

Încă ceva despre Vasilică

Desigur că cititorii ziarului nostru își mai amintesc de nădrăvănia cu cocoșul simpaticului Vasilică, pe care cu multă plăcere am povestit-o în numărul apărut în Decembrie anul trecut. Multora dintre cititorii noștri le-au plăcut foarte mult nădrăvănia lui Vasilică și mulți dintre ei au așteptat cu nerăbdare apariția ziarului din Ianuarie curent, sperând că vor găsi în el o altă nădrăvănie. Însă din anumite motive și din modestie mai ales, am ținut ca în luna Ianuarie curent, să nu mai povestesc cititorilor noștri nimic despre Vasilică, crezând că poate nădrăvănia povestită de mine în luna Decembrie anul trecut nu le-ar fi pe plac. Acuma însă, multora plăcându-le povestirea, cerând chiar la redacția noastră să mai povestesc ceva din viața și isprăvile lui Vasilică, și ca să le fac pe plac, am să le povestesc mai

jos încă o ispravă haslie, din viața mare a celui mic.

Era într-o după amiază plină de zăduf din luna lui August. Bunicul lui Vasilică trebuia prin grădina, iar Vasilică pas cu pas după el.

— Bunicule!

— Ce-i măi Vasilică?

— De ce lucrezi atâta bunicule?

Nu vezi ce cald e? Hai mai bine să mergem la râu să ne scaldăm.

Uite cum curge apa de pe tine și... drept să-ți spun că și eu am obosit de atâta treabă.

— Păi bine măi Vasilică, dar pe tine cine te pune să muncești?

Du-te mai bine la bunica și trage un pui de somn. Uite și tante doarme și Cocuța doarme, iar cât despre bunica... o auzi de aceea ce aghioase mai trage.

— Eh bunicule! Ce mai vorbești și tu! Dacă bunica și Cocuța și tante dorm, apoi lasă-le să doarmă, că ele sunt femei dar

eu... sunt bărbat ea și tine și nu vreau să dorm. Hai mai bine să ne scaldăm.

— Hei măi Vasilică! Îi zise bunicul răsând. Dacă tu iești bărbat și nu vrei să dormi, atunci stai cu mine să isprăvim treaba, iar apoi dacă vom mai apuca azi, mergem și la baie, iar dacă nu atunci vom merge mâine.

— Ce spui tu bunicule! Cum... să așteptăm până mâine? Mai bine lăsăm lucrul pe mâine și mergem acum la baie.

— Nu se poate măi Vasilică să lăsăm lucrul pe mâine, fiindcă ne ceartă bunica. Eu sunt de părere să lăsăm mai bine baia pe mâine.

— Bunicule! Îi zise Vasilică puțin cam supărat. Ce fel de bărbat iești tu dacă spui că te temi să nu te certe bunica? Și apoi n'ai spus tu că mergem azi după amiază la baie?

— Eh! Spus măi Vasilică, cum să nu. Dar vezi, că de dimineață și până acuma s'au schimbat socotellele.

— Lasă bunicule socotellele la o parte și hai la baie, că... zău mă toposc.

— Nu se poate Vasilică.
— Hai bunicule.
— Nu pot. Mergem mâine.
— Hai!

— Nu bunicule?! Nu vrei să mergi? Atunci bine. Stăm acasă. Dar să știi că are să-ți pară rău că nu ai vrut să mergi.

— Sii... a cam avut dreptate Vasilică. Ea cam părut rău bunicului că nu a vrut să mergă.

Să vedeți.
Mai trebuia să iei ce mai trebuia prin grădina, Vasilică cam supărat, iar bunicul răsând și tot trăgând cu ochiul la iel.

— Hai măi Vasilică îi zise bunicul, să mergem în curte că trebuie să mă sui în podul grajdului să scorb câțiva porumbi, ca să le dau găinilor de mâncare.

— Hai bunicule.
Se duseră în curte, bunicul puse scara la pod și îi zise lui Vasilică.

— Măi Vasilică: Eu mă ure în pod să iau porumbii, iar tu stai în curte de strigă gănele, iar ieu am să le arunc porumbii de sus.

— Bine bunicule zise Vasilică

Care este interesul lor?

Școala sau interesele lor personale?

Articolul „Mimica surdo-muților“ apărut, sub semnătura directorului ziarului nostru în „Universul“ de Marți 19 Ianuarie 1937 și în care se recomandă Ministerului Educației Naționale readucerea în Capitală a institutului de surdo-muți de la Focșani aflat astăzi într-o situație de batjocură din cele mai desguștătoare ce dozonorează un popor civilizat cum este România Mare, a produs o panică grozavă directorului acestui institut, condamnatul Climescu Gabriel, și în rândul câtorva dascăli care formează corpul didactic al acestei școli năpăstuite (C. Vlad, D-na Eleonora Cristea și medicul școlii, valorosul medic, colonelul M. Constantinescu împotriva căruia în 1932 fostul director C. Vlad, d-na Cristea și alții încercase o reclamație de îndepărtare din postul ce-l ocupa la acest institut și pentru care d. Dimitriu-Leorda pe a-

tunci profesor, nu l'a semnat). Aceștia fiind tare interesați ca școala să rămână la Focșani căci recunosc cât de bine trăiesc de pe urma ei, fiind bine salarizați, cu muncă puțină și fără controlul organelor de învățământ, au întocmit un raport seditios cărora le-au adăugat și ceva copii de pe procesele verbale ale școlii privitor la persoana d-lui Dimitriu-Leorda când acesta era elev și pentru o pretinsă rebeliune ar fi fost eliminat din școală.

Raportul acesta semnat de cel de mai sus a fost expediat direcției marelui ziar românesc „Universul“ în sensul ca pe viitor articolele d-lui Leorda să nu mai fie primite publicației și astfel să-i fie paralizată orice acțiune de ridicarea și readucerea institutului de surdo-muți în Capitală prin acest ziar.

Personalitatea corectă a sculptorului Dimitriu-Leorda ca și

activitatea ce a depus-o ca profesor la acest institut e prea cunoscută și ziarului „Universul“ ca să mai reflectăm asupra urmărilor ce vor avea. Un lucru putem spune că prin ceea ce s'a încercat de numiții de mai sus au compromis întregul corp didactic al tuturor școlilor de surdo-muți căci orice profesor se mândrește să aibă de fost elev un asemenea exemplar de surdo-mut.

Trăim în vremea de azi timpuri din cele mai triste de scaderi morale care cinstite nu poate face nici Ministerului Educației Naționale.

Aceasta are datoria să orânduiească o anchetă severă punând în vedere celor ce se abat dela calea adevărului să păstreze intact autoritatea școlii și chemarea ce au îmbrățișat-o ca un ideal nobil fără interese apropiate care prejudiciiază.

Pr. E. G.

Toleranță condamnabilă

Am aflat cu multă tristețe că de câțiva timp școala de băieți surdomuți din Focșani are drept infirmieră o cucoană — doamna Mihăileanu — cine-o fi nu o cunosc, n'am văzut-o.

Să facă parte din vreo clasă socială cu multe prieteni sau practică meșteșugul vrăjitu-lui, face de dragoste, desface de urât, de câștig la loterii ori alte minunății, nu știu. Mi s'a spus însă că între orele 2¹/₂-5 p. m., zilnic, vin pe rând, care pe jos care în trăsuri, amazoane focșănene dornice de ușurări de grijuri și de prevăzutele dureri răscolite de păcatul în care unele femei sunt aruncate de clipa dragostei dintâi.

Asta ari fi treaba lor. Orice ar fi însă, să se știe un lucru: aceasta se petrece sub ochii elevilor surdomuți cari observând ce se petrece au ajuns să priceapă că la mijloc nu-i lucru curat cu această cucoană moașă.

Această cucoană care n'are alt titlu decât „moașă“ nu in-

firmieră și încă la o școală de băieți cu vârste între 7-20 ani, își face meseria ca la ea acasă.

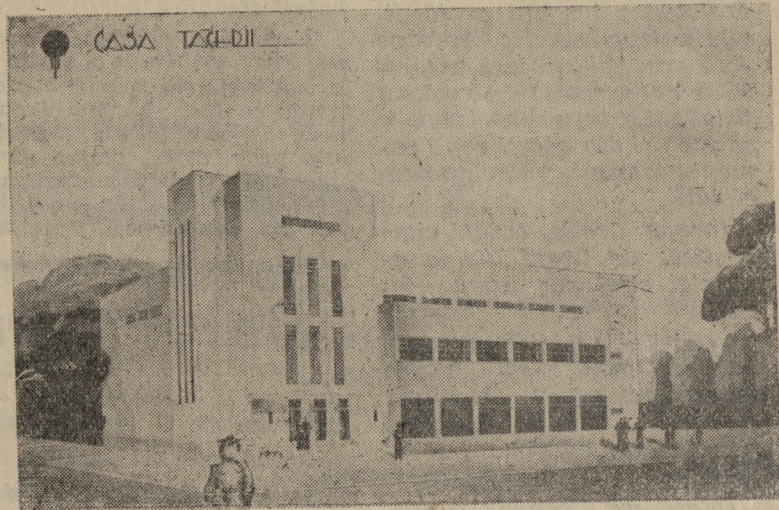
Intrebăm pe cei în drept ce au de spus despre descoperirile

ce le face școlari privind prin borta cheii dela ușa infirmierii?

Atât deocamdată.

Un soț.

Casa tăcerii

și... pui... pui... puili și pui pui.

Intre timp, bunicul se urcă în pod și până să ajungă la porumbii dădu în cale peste o saltea veche urcată în pod tot de el cu câțiva ani mai în urmă. Acum părăndu-i-se că salteaua nu prea stă la un loc potrivit, voi să-i schimbe locul. Dar cum se aplecă și ridică salteaua de un colț, auzi în ea bâzăituri și hășăituri. Bunicul nu înțelese ce ar putea fi, și ridică salteaua mai tare. Dar deodată salteaua din saltea ce era, se prefăcu într'un roi de viespi hăzăitoare și aprig de răboinice, ce se năpustiră furioase asupra celui ce a îndrăznit să le turbure liniștea. Într-o clipă capul bunicului se prefăcu într'un aprig câmp de bățale.

Bunicul văzându-se înconjurat de o astfel de armată în fața căreia era neputincios, și simțindu-se înțepat din toate părțile, făcu stânga nprejur și dădu năvală pe gura podului cu toată armata după el nemai văzând nici scară nici nimic, veni dea berbeleacul de pământ, apoi fuga la

Urmare în pag. 2

Gimnastică pentru Surdo-muți

Lista donatorilor „Casei tăcerii”

Din „Ilustrația Română”:
„Acum câțiva ani m-am făcut o vizită la școala copiilor surdo-muți... Am cunoscut cu acest prilej unul din cele mai impresionante sentimente pe care le-am trăit vreodată. Am pășit sfioasă pragul școlii, înarmându-mă numai cu compătimirea pentru micii infirmi cari vor sta toată viața atât de departe de mijlocul lumii, în care trăiesc... În clipa în care m'am depărtat de nouii mei prieteni, orice urmă de tristețe se risipise din sufletul meu. Din infirmii năpăstuiți, minunatele metode pedagogice au știut să facă oameni aproape normali, pentru care viața noastră nu mai păstrează absolut nicio taină.

După ce i-am văzut asimilând cultura și tehnica în toate ramurile ei, după ce m'am minunat, văzându-i cucerind chiar graiul, asist azi la o nouă dobândire, la un nou pas făcut înainte pentru alinarea infirmității surdo-muților.

Pentru prima oară s'a experimentat în țara noastră adoptarea cursurilor de gimnastică și pentru copiii surdomuți. Copiii, cari din cauza degenerației lor erau socotiți până acum ca făpturi firave și delicate, care din umanitate, trebuiau ținuți departe de orice efort fizic, au cucerit recent câmpul înverzît și aparatele de gimnastică, care le deschid larg porțile ericirii sportive.

O meritată pedagogă a Institutului de educație fizică, d-na Lenus Popescu, după un lung studiu întreprins în Suedia în această specialitate, a aplicat — cu un nebănuț succes — gimnastica pentru copiii surdo-muți dela noi.

I-am văzut venind dîs-dîmîneată, înșirându-se agitași în incinta stadionului O. N. E. F. Ora de gimnastică începea la 8. Dar la 7, profesoara ar fi putut face apelul. Grija ca nu cumva să piardă o clipă din bucuria orei de gimnastică, îi face să se scoale cu noaptea în cap.

Înainte de a începe cursul, profesoara lor îmi arată fișele antropometrice. Aproape jîră excepție, fiecare prezintă o defectuoasă structură fizică. Lectura sportului o să facă și din acești copii oameni zdraveni, folositori societății.

Incepe lecția. Întâi gimnastică, fie liberă, fie la aparate, apoi vor urma jocuri.

Privirile se țintesc deodată ca vrăjite spre buzele profesoarei, care le spune rar și apăsat: „Fi-i-ți aa-t-en-ți! Inn-corr-ddați!”

„Drre-ști, ca soll-ddați!”

Odată cu comanda profesoara le înfățișează ea în-

săși, ținută corectă.

Urmează apoi figurile: „ca iepp-urr-elle!” și profesoara, prin mimică și mișcări le evocă imaginea iepurelui.

Voința de a executa mișcările și disciplina în rînrurile lor sunt tot atât de impresionante, ca și spiritul de camaraderie de care-i văd că sunt stăpîniți. Camaradul din dreapta n'a priceput? Sau trupșorul lui adus puțin din spate nu-i îngăduie să execute exercițiul?... Frații lui îi sau în ajutor. Ei între ei se înțeleg atât de repede și de ușor! Iată-i pe toți fericiți, că niciunul nu s'a ardat încapabil.

Se năpustesc fericiți, ca orice copii. Poate și mai fericiți. Surplusul lor de energie cere să fie cheltuit. Exercițiile care reclamă un efort, sunt executate cu preluceție.

Sunt încantați, când își suspendă corpul de scări, cu capul în jos, proptiți de picioare, când se cățără pe frînghie, sau când pot executa sărituri.

Săriturile, mai ales, constituie un adevărat delir. Dar iată! am sărit cu mult mai încolo de limită. Multă temeritate? Poate. Dar ei nu cunosc teama, deoarece acel unic dezecălibru al mîinii lor

împiedică de a calcula exact dozașul elanului.

Dar cu multă blîndețe și observații — făcute, numai sub formă de gesturi, pentru a menaja impresionabilitatea caracteristică copiilor infirmi — ajung la o dezvoltare și la rezultate perfect normale.

La un moment dat — îmi comunică profesoara lor — uit că am de aface cu copiii infirmi, atât de bine mă înțeleg cu ei. Și sunt fericiți la fericirea pe care o citeșc pe fețele lor.

Că gimnastica este o adevărată fericire pentru acești copilași, o confirmă povestea mamei unuia din micuții infirmi: „Băteful meu — povestea mama — dispărea mereu din mijlocul nostru încutîndu-se misterios în camera lui. Ingrijată de această conduită l'am urmărit prin gaura cheii. Și am văzut, plînd de bucurie, cum repeta exercițiile de gimnastică pe care le învață la O.N.E.F..

Și poate că în felul acesta vom ajunge și noi, ca în Suedia, să formăm chiar din micuții infirmi instructori de înot, cari execută sărituri dela 10 metri înălțime.

D. Lc.

Sfaturi de sănătate femeilor surdo-mute

Cine a fost odată foarte bolnav, numai acela știe cât de neprețuită e sănătatea. A fi sănătos adică, aceasta poate să se facă din sine însuși. Aice mai înainte de toate trebuie să dormi la aer curat. Dimineata respirăm adînc și ne spălăm repede apoi ne fricționăm bine pentru că să fim moi la ocupațiile noastre zilnice e dela sine înțeles.

Nu trebuie să mîncăm nici prea mult, puțină carne sau mezeluri, și vom bea foarte puțin vin. Cele mai bune băuturi pentru noi sunt limonăzile din sucuri de fructe, laptele și căjeaua slabă, mîncări de ajuns pâine și unt și nu prea multe prăjituri. Dară din fructe și legume să mîncăm mult pentru că e sănătos și sunt foarte hrănitoare.

Atunci vom rămînea mult mai mult sănătoase și vioaie și la bătrînețe nu vom fi așa de repede cu fața sbîrcită. Diminețile ne vom plîmba strîns, dacă avem copii atunci dimpreună cu ei; dacă suntem singure atunci admirăm în trecere din toată inima frumuse-

Dumnezeiești, ale naturi. Dacă avem bani deajuns, mergem la teatru, ca să ne mai bucurăm. N'are de aface că nu auzim nimic din ce se vorbește pe scenă, căci de vom fi cettit textul piesei teatrale d. ex. cum ar fi cärticica ce conține textul piel sei „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale și vom fi foarte atente atunci vom resimți și ceace simte publicul auzitor, — cei cu auzul întreg.

Putem să mergem și la cinematograful să vedem un film bun. Dacă însă nu avem bani atunci putem privi în frumosele vitrine. Aice între altele să băgăm de seamă ce avem de modifcat la îmbrăcămîntea noastră.

Seara înainte de culcare mai facem câteva exerciții cu brațele. A ne spăla cu apă rece nu trebuie uitat. Și acum vine grija interiorului, a sufletului nostru, cu gândul la înaltul țel al vieții noastre către Dumnezeu. Atunci El ne va ajuta mai departe să fim sănătoase la trup și suflet.

SYLVIA DIM. LEORDA

Balul Surdo-Muților

În seara de 6 Martie 1937 are loc un mare bal costumat în marea sală „Transilvania”, str. Schitu Măgureanu 4.

Publicul care va lua parte la acest bal al surdo-muților pentru mărirea fondului de construcție al casei tăcerii, vor avea ocazia să asiste la inaugurarea primului teatru mimic.

Încă ceva despre Vasilică

(Urmare din pag. 1-a)

butoiul cu apa de ploaie și-și băgă capul în el.

Vasilică cu găinele împrejur, când îl văzu că vine tumba din pod la pământ, cu întreg roiul de gănganii după el, și apoi când îl văzu că de iute se scoală de par'că nici nu ar fi atins pământul, fugînd la butoiul cu apă în care începu a-și tot băga și seoa-te capul; rămase cu gura căscată.

— Ce-i bunicule! Ce ai de tot bagi capul în butoi? Vrei să te ineci?

Vasilică îl întrebă, îl strigă de mai multe ori, dar văzînd că bunicul nu răspunde ci își urmează mai departe caraghioasa gimnastică cu capul, dădu fuga la bunica.

Bunicăăăă! Bunică. Școală iute de vezi ce are bunicul de tot bagă capul în butoi și nu vorbește nimic.

Intr'acel timp, se auzi și glasul bunicului.

— Ghenieeee! (așa o cheamă pe bunica lui Vasilică) Ghenieeee! Vîno incoace că nu mai văd pe unde calc.

Bunica când îl auzi, dădu fuga afară și rămase înmărmurită când îl văzu pe bunicul cu capul căt un hărgău, dăndu-și tot cu palmele ba peste frunte, ba peste ceafă, ba peste față, cercînd astfel zadarnic de a îndepărta războinicile viespe pe cari nu reușise să le inee în butoi. De cum se desmetici bunica dădu

fuga în casă, luă mătura o a-prinse, și începu a face cu ea naveta împrejurul capului înconjurat de viespii. Astfel fură îndepărtate îndărătnicile viespi ce mai rămăseseră.

Dar bunicul din bunic ce era, se prefăcu în ochii lui Vasilică într'un bunic de nerecunoscut. Măinile, fața, ceafa, ochii, urechile și nasul bunicului se prefăcură în adevărați coloși.

Dar din tot acest ansamblu de coloși, pentru Vasilică nasul bunicului prețuia cel puțin de trei ori căt nasul vestitului Tănase și se uita fermecat la iel.

Intr'un târziu când bunica îl obloji cum se pricepu mai bine, mîindu-i capul în fel de fel de esențe; Vasilică se apropie de iel.

— Vezi bunicule! Te-am ru-

gat să vii la baie și n'ai vrut. Uite acum ce frumos iești și ce nas mare ai. Zău par'că ie un dovieac.

— Eh! Lasă-mă în pace îi zise bunicul, ce numai chef de vorbă nu avea.

— Da!? Să te las? Bine iaca te las. Dar altă dată să fii mai cuminte și să mergi la baie când ai să promiți.

Apoi Vasilică se duse la poartă și începu să întrebe pe toată lumea dacă bunicii lor n'au pățit nimic. Și le povestea că bunicul lui nu a voit să meargă la baie și cum s'a urcat în pod de l'au înțepat muștele, iar acuma stă în pat cu nasul căt un dovieac de mare.

Aurelian Popovici

Continuare din nr. trecut

pușna; Liceul rom.-catolic de fete Arad.

Câte 240 lei: liceul Tudor Vladimirescu Tg. Jiu; liceul Codreanu Bărlad; poliția Bazargic; poliția Merc. Ciuc; șc. de fete nr. 1 P. Neamț; manufactura de tutun Sf. Gheorghe; pretura Găești Dâmbovița; pretura Aradul Nou; ocol. silvic Sudigini-Bihor; pretura Drăgănești-Olt; liceul Iulia Hajdeu Hotin; liceul băeți Hotin; liceul I. Asan Caracal; pretura Vizian; șc. normală băeți P. Neamț; chestura poliției Tg. Jiu; primăria Turda; serv. sanitar Kișinău; pretura Silea Sălaj; circ. poliției Craiova; șc. nr. 2 de fete Galați; poliția Cahul; șc. de băeți nr. 2 Huși; protoeria Dolj; cercul de recrutare Dorohoi; protoeria municip. Iași; poliția Bărlad; gimnaziul fete Fălticeni; pretura Dâmbovița; serv. sanitar Tg. Măgurele; pretura Săngerosul-Odorhei; poliția Cet. Albă; poliția Mangalia; pretura Sărata Cet. Albă; ad-ția fin. de înc. și plăți Sibiu; pretura Sulița-Boțoșani; șc. de fete Deva; pretura Heanda Someș; liceul de fete Deva; pretura Chipereni Orhei; pretura Dunărea-Romanași; pretura Chișinău-Arad; pretura Mușcel; dir. Salina C. A. M. Ocna Dejului; primăria Botoșani; pretura jud. Neamț; șc. normală „I. Popazu” Caransebeș; pretura Romanashi; pretura A-cadanlar-Durostor; serv. sanitar Bălți; pretura Odorhei; poliția Cămpulung-Muscel; serv. sanitar R. Sărat; chestura poliției Bălți; pretura Moldova Roman; poliția Reni-Ismail; chestura poliției Brăila; pretura Filipești-Prahova; pretura Traian-Cahul; pretura Odorhei; poliția Soroca; d. dr. Oprari med. orașului Călărași-Ialomița; administrația de înc. și plăți Bihor-Oradia; șc. băeți nr. 1 Slatina-Olt; liceul de fete Dorohoi; spit. Grecescu T. Severin; liceul Regina Elisabeta Craiova; pretura Călărași-Lăpușna; poliția Reșița; șc. ofițeri marină Constanța (lei 220) câte 200; Schmol Pasta Brașov; dir. lic. Frații Rozești Craiova (225). Liceul com. Cluj; pretura Norich-Sibiu; șc. de fete nr. 2 Slatina-Olt; pretura Urziceni-Prahova, d. I. Ungureanu Rădășeni - Fălticeni (230 lei); portop. Ismail; primăria Hărlău Botoșani (236 lei); pretura Geoagiu-Hunedoara; șc. de fete nr. 4 Brăila lei 195; lei 200 șc. de băeți nr. 25 loco; banca Anglo-Cehoslovacă loco; banca comercială Italo-Română loco; soc. Sf. Nicolae loco; șc. de băeți nr. 8 loco; instit. de fete comunitate Evangheliei; șc. de fete nr. 1 Giurgiu.

(Urmează în numărul viitor).

Informații

Cercul sportiv român a fost invitat la Budapesta pentru 19, 20, 21, 22 și 23 August cu ocazia jubileului de 25 ani a Clubului sportiv Budapestan. Cu acest prilej va avea loc și un congres internațional.

În acest congres se vor desbata și problemele sportive internaționale ale lumii tăcute.

România va participa printr'o delegație ce se va hotărî la timp.

Această delegație va depune un raport relativ la sportul tăcut din România care nu este proclamat la jocuri oficiale.

Festivalul anunțat pentru 24 Ianuarie 1937 în sala „Arta” pentru mărirea fondului de construcție al „Casei tăcerii” mînat cu două luni din cauza unor formalități ce nu s'au putut îndeplini la timp.

La 16 Ianuarie a. c. urma să aibă loc la cercul militar o serată dansantă cu tombola sub patronajul M. S. Regina, însă din cauza plecării M. S. Regina în străinătate s'a contramandat.